

gjælde med Hensyn til de Uformuende, da jeg i saa Fald særdeles gjerne skal stemme derfor.

Orenboll: Med Hensyn til de Bemærkninger, som den høitærede Justitsminister gjorde til mit Foredrag, skal jeg, hvad angaaer §§ 1 og 2, slet ikke svare videre derpaa, da den høitærede Minister gjorde mig den Gæde at sige, at han vilde gennemlæse mit Foredrag derom. Den høitærede Minister tog imidlertid temmelig stærkt til orde imod mig i Anledning af mine Utringer til § 4, og jeg skal blot i den Henseende sige, at det hørte paa en fuldstændig Misforstaaelse fra den høitærede Ministers Side, idet jeg kun kan beklage, at jeg har talt saa udlatt, at den høitærede Minister kunde forstaae mine Utringer paa den Maade, at jeg skulde vilde at slippe Controlbestemmelserne og Politibestemmelserne i et saa vigtigt Forhold. Min Mening var netop, at § 4 ikke var skarp nok. Jeg opfa- stede det Spørgsmaal, hvorledes vi skulde faae disse Tilhold overholdte, som vi som Politimestre skulde give; hvorledes skulde vi faae fat i disse Mennesker og undersøge, om de ere vaccinerede eller ikke? Det er det, jeg meente var en Mangel ved Lovforslaget, men da den høitærede Minister har lovet at gennemlæse mit Foredrag, har jeg ikke Mere at sige.

Tobiesen: Det var jo noget omniëust, da den høitærede Minister ved at omtale de af Udvalget stillede Endringsforslag sprang det under Nr. 3 over, saa jeg kunde jo nok vide, at der kunde være Et og Andet at indvende fra den høitærede Ministers Side i den Anledning. Jeg maa nu oprigtig tilstaae, at jeg troede, at hans Indvending var gaaet derhen, at han ganske vilde have modsat sig dette Forslag; thi, hvis den Anføelse var rigtig, at her var et af de Forhold, hvor en Centralbedømmelse — thi saaledes udtalte den høitærede Minister sig — virkelig kunde ansees for nødvendig, saa anseer jeg det for at være irrtigt at vedtage Udvalgets Forslag. Men her synes mig netop at være et af de Forhold, hvor det i allerhøieste Grad kommer an paa det reent Individuelle. Det er virkelig

saavel den høitærede Justitsminister som Over- overigheden aldeles umuligt at have nogen selv- stændig Mening om, hvorvidt et Barn i et bestemt Tilfælde af Helbreds-hensyn eller af en anden Grund bør have Udsættelse med Vaccinationen; jeg antager ikke, at det vil være muligt for Justitsministeren eller for Over- overigheden at danne sig nogen Mening i den Henseende, undtagen efter den i dette reent specielle Tilfælde givne Erklæring af vedkommende Politimester og vedkommende Læge. Nu har den høitærede Finantsminister under hans meget oplysende Foredrag netop brugt den Utring, at Landet er forsynet med et Corps af fer- trinlig-duelige Mænd i Lægebestillingen, og er der virkelig et saadant Corps — og det dræger jeg ikke i Tvivl, men har tværtimod høi Grund til at antage — og man tværtimod har lagt det i disse Mænds og Politi- mestrens Hænder i mange Tilfælde at tage Bestemmelse om Sagen, saa forekommer det mig, at man ikke skulde fravige at lade alle disse Afgjørelser ligge i deres Hænder; thi er man engang gaaet bort fra, at det skal være Justitsministeren, der skal tage Bestemmelsen, saa har man opgivet dette, at det skal være en Centralbedømmelse; thi, ligesaa vel som der imellem de forskjellige Politimestre kan være forskjellige Anføelser, kan der ogsaa være forskellige Anføelser mellem de 18 Amtmænd, saaledes at altsaa denne Centralbedømmelse i ethvert Tilfælde falder bort, hvis Udvalgets Forslag vedtages. Jeg skal derfor tillade mig til 3die Behandling at stille et saadant Forslag, idet jeg dog engang gjerne vilde prøve, om det virkelig er Alvor med de mange Udtalelser imod Skriveriet. Overgang der er Leilighed dertil, kommer det altid frem, og nu gad jeg dog nok see, om ikke en Afstemning engang skulde kunne godtgjøre, at det virkelig er Thingets Mening at der skrives formeget i saadanne Tilfælde.

Justitsministeren: Det Forslag, som egentlig ligger det ærede Medlem paa Sinde, ligger jo ikke for, og jeg troer derfor ikke, det er Hensigtsmæssigt at komme ind derpaa. — Hvad angaaer en Bemærkning af det ærede Med-